

MEMORANDUM

Van: DIE 7.

Datum: 19 januari 1977

Aan: T, via DGBS en S.

nr. 58/77

Onderwerp: rechtstreekse verkiezingen Europees Parlement

Een werkgroep van het Europese Parlement heeft bijgaand document opgesteld dat een eerste deel vormt van een Statuut voor de leden van het (rechtstreeks gekozen) Europese Parlement. Hoewel het document nog op geen enkele wijze geautoriseerd is door het EP zelf is het toegestuurd aan de Raad met het verzoek om (officieus) commentaar.

Het document is qua opzet en inhoud zeer ondoordacht. In de eerste plaats wordt de indruk gewekt als zou het EP zelf het statuut kunnen vaststellen, waarbij gerefereerd wordt aan art. 142 van het EEG-Verdrag. Dit artikel heeft echter betrekking op het reglement van orde, terwijl de inhoud van het onderhavige document een geheel andere strekking heeft. Wel wordt in de considerans tevens gerefereerd aan art. 13 van de Akte inzake de rechtstreekse verkiezingen, hetgeen inderdaad meer voor de hand ligt, doch de besluitvormingsprocedure van dat artikel (unaniem Raadsbesluit op voorstel van het EP en na raadpleging van de Commissie) wordt niet gevolgd.

De inhoud van het document roept ook een groot aantal vraagtekens op. In de eerste plaats worden er zaken in geregeld die reeds in de Akte zijn geregeld dan wel aan de wetgeving der lid-staten zijn overgelaten, zoals de voorwaarde voor verkiesbaarheid (art. 1 en 2), uitoefening van een beroep (art. 6) en de positie van de ambtenaren van internationale organisaties (art. 7). Andere zaken zijn reeds geregeld zoals de voorrechten en immuniteiten (art. 9 e.v.), die in de artikelen 8 t/m 10 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen zijn neergelegd, terwijl de bepalingen inzake de administratieve faciliteiten in eerste instantie een aangelegenheid der lid-staten is. Het bepaalde in art. 8 inzake de Europese ambtenaren lijkt eerder thuis te horen in het Ambtenarenstatuut.

Mijn conclusie is dan ook dat de werkgroep van het EP een volledig verkeerde weg aan het bewandelen is. De vraag is echter of de Raad moet reageren op het verzoek van het EP om commentaar. Er valt veel voor te zeggen om zulks niet te doen, aangezien het document nog geen enkele status heeft en bovendien wellicht een discussie op gang wordt gebracht die alleen maar de nationale goedkeuringsprocedures zal bemoeilijken. Anderzijds zou een stilzwijgen van de Raad door het EP kunnen worden opgevat als een instemming met het document, hetgeen ertoe zal leiden dat de werkgroep op dezelfde weg zal voortgaan. Wellicht kan daarom veel onheil worden voorkomen indien de Raad zo vroeg mogelijk een signaal geeft. Alles afwegende acht ik het raadzaam dat de Raad zo informeel mogelijk een korte doch duidelijke indicatie geeft van zijn visie. Gaarne verneem ik of U daarmee akkoord gaat.

DIE
Uw adres, ik heb dit reeds telefonisch doorgegeven. Zal ik u met het stukje spreken - 4 1/2

boven die u was deze opvatting bij gelegenheid van Mr S. Patis in een informeel gesprek kunnen worden duidelijk gemaakt.
F.

24/15

Dr

Normaal zou kunnen antwoorden dat de Raad inderdaad op een dergelijk informeel verzoek kan reageren en dat het bovendien de indruk heeft dat, indien zij dat doet, de Raad wel de nodige overtuiging zou hebben, hetgeen het alleen al van formele en juridische aard is.